

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2760/2021
16.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић председника већа, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јордан Таневски, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 378/20 од 17.09.2020. године, у седници од 16.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 378/20 од 17.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр 13/20 од 02.06.2020. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба као недозвољена у делу којим је тражено утврђење да је тужиоцу у поступку пред Првим основним судом у Београду у предмету Ив 1065/12 повређено право на суђење у разумном року. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и тужена је обавезана да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати 500 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца преко износа досуђеног ставом другим изреке. Ставом трећим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр 378/20 од 17.09.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати 300 евра са законском затезном каматом од 02.06.2020. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, док је у преосталом делу до траженог износа од 800 евра са припадајућом законском затезном каматом тужбени захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено решење о трошковима поступка из става четвртог изреке првостепене пресуде. Ставом трећим

изреке тужилац је обавезан да туженој на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати 12.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену Закона о заштити права на суђење у разумном року, и оспорава висина накнаде досуђена другостепеном пресудом, која зависи од околности сваког конкретног случаја, па нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Због битне повреде поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу чл. 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Будући да се тужбени захтев у овој парници односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, према члану 479. став 6. ЗПП.

Није од значаја то што је побијаном другостепеном пресудом првостепена пресуда преиначена, јер је чланом 479. став 6. ЗПП искључена ревизија у спору мале вредности, па се не примењује општа одредба из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као ставу другом изреке, на основу чл. 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић